

Του Απόστολου Κολίτσα

"Αμαρτίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα".....

Ένα απόγευμα του Ιουνίου συνά-ντησα ένα φίλο κληρικό τυχαία και σταθήκαμε να μιλάμε όρθιοι για αρκετή ώ ρα. ...

Συζητήσαμε για θέματα πολιτικής ιστορίας, για γεγονότα του παρόντος χρόνου, αλλά και για μελλοντικές εξελίξεις.

Η προτροπή του συνεχώ ρς ήτανε "εσείς οι νέοι να τα αλλάξετε όλα". Στην ερώ τησή μου "Γνωρίζετε εσείς οι μεγαλύτεροι τι θέλουνε οι νέοι σήμερα;", η απάντησή του ήτανε "ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΙΣΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ".

Ναι, εμείς οι νέοι άνθρωποι θέλουμε και αξιοκρατία και ίσες ευκαιρίες, διαφορετικά δεν υπάρχει κανένας λόγος να παραμείνουμε στην πατρίδα μας που τόσο πολύ αγαπάμε.

Δυστυχώ ρς ένας μεγάλος αριθμός νέων αναζητούν την τύχη τους στο εξωτερικό. Κανείς δεν θέλει να ξενιτευτεί. Κανείς δε θέλει ν' αφήσει την οικογένειά του και τον ευλογημένο τούτο τόπο! Όταν όμως καθημερινά είσαι αναγκασμένος να παλεύεις για το αυτονόητο, κουράζεσαι και απογοητεύεσαι!

Για να έρθει λοιπόν η πολυπόθητη αλλαγή πρέπει να συνηγορήσουμε όλοι στον τρόπο με τον οποίο θα επιτευχθεί αυτό. Ευχολόγια και ωχαδερφισμός πλέον δεν συγχωρούνται. Το μόνο που μένει είναι, ο πολίτης να χρησιμοποιήσει λογικά το μοναδικό όπλο που διαθέτει στην φαρέτρα του . Και ποιο είναι αυτό το όπλο που θα φέρει το διαφορετικό; Μα φυσικά η ψήφος του. Η αποχή και η αδιαφορία είναι τα χαρακτηριστικά της απόλυτης καταστροφής. Εάν θέλουμε να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς και να μη στεκόμαστε σε καφενειακού τύπου κριτικές η αλλαγές θα έρθουνε μόνο μέσα από την κοινοβουλευτική διαδικασία. Οι μάχες διεκδικούνται στα συλλογικά όργανα και κατακτιούνται στο κοινοβούλιο. Η επιθυμητή επανάσταση θα έρθει όταν ο πολίτης θα εκλέξει στη Βουλή των Ελλήνων ανθρώ πους ομογενοποιημένους με την πραγματικότητα. Η κοινωνία έχει κορεστεί από ψευτοεπαναστάτες και ψευτομεσσίες.

Επίσης δε θα κουραστώ να επισημαίνω ότι η αλλαγή θα έρθει όταν κατανοήσουμε ότι η χώ ρα μας χρειάζεται πρωτίστως αλλαγή νοοτροπίας. Η αλλαγή αυτή επιτυγχάνεται αρχικά μέσα από την οικογένεια και μετέπειτα στο σχολείο. Οι γονείς πρέπει κατά τη γνώ μη μου να γαλουχήσουν τα παιδιά με τέτοιο τρόπο ώ στε μεγαλώ νοντας να αντιλαμβάνονται ότι η ζωή κερδίζεται με αγώ να και το δικαίωμα τις εργασίας απαιτεί πολλές θυσίες.

Η νέα γενιά οφείλει να απαγκιστρωθεί από το "ελληνικό όνειρο" (μια θέση στο

δημόσιο) και η πολιτεία να βάλει τους κανόνες για μια υγιή ιδιωτική πρωτοβουλία. Οι νέοι των αγροτικών περιοχών της Ελλάδας πρέπει να αλλάξουν τη λογική τους και να ασχοληθούν επαγγελματικά και επιστημονικά με τον πρωτογενή τομέα. Το κράτος επιτέλους πρέπει να σταματήσει τον εμπαιγμό και την κοροϊδία προς τους νέους και να δώσει ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ κίνητρα για την ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Είναι πανθομολογούμενο ότι για να βγούμε από την κρίση που μαστίζει τη χώρα μας πρέπει να επέλθει μια ισορροπία στους τομείς της οικονομίας μας.

Πρωταρχικός στόχος είναι η θεμελίωση της πρωτογενούς παραγωγής σε στέρεες βάσεις. Κατόπιν να λειτουργήσει με μακροχρόνιο σχεδιασμό η ανάπτυξη του δευτερογενή τομέα και να κλείσει αυτή η απλή εξίσωση της οικονομίας με την εύρυθμη λειτουργία του τριτογενούς τομέα.

Κλείνοντας θα ήθελα να εκμυστηρευτώ πως οι παραπάνω σκέψεις συνοδεύονται από δυο κάπως αντίθετα συναισθήματα. Αυτό του θυμού και της αισιοδοξίας. Θυμός γιατί όλα τα παραπάνω αποτελούν έννοιες και σκέψεις αυτονόητες και ο ατέρμονος αγώνας για το αυταπόδεικτο καταπονεί, ενώ η αισιοδοξία πηγάζει από την εσωτερική μου ανάγκη να δημιουργήσουμε ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας.

Τους το οφείλουμε γιατί "αμαρτίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα"!